Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26154
Copyright: Admont, Benediktinerstift

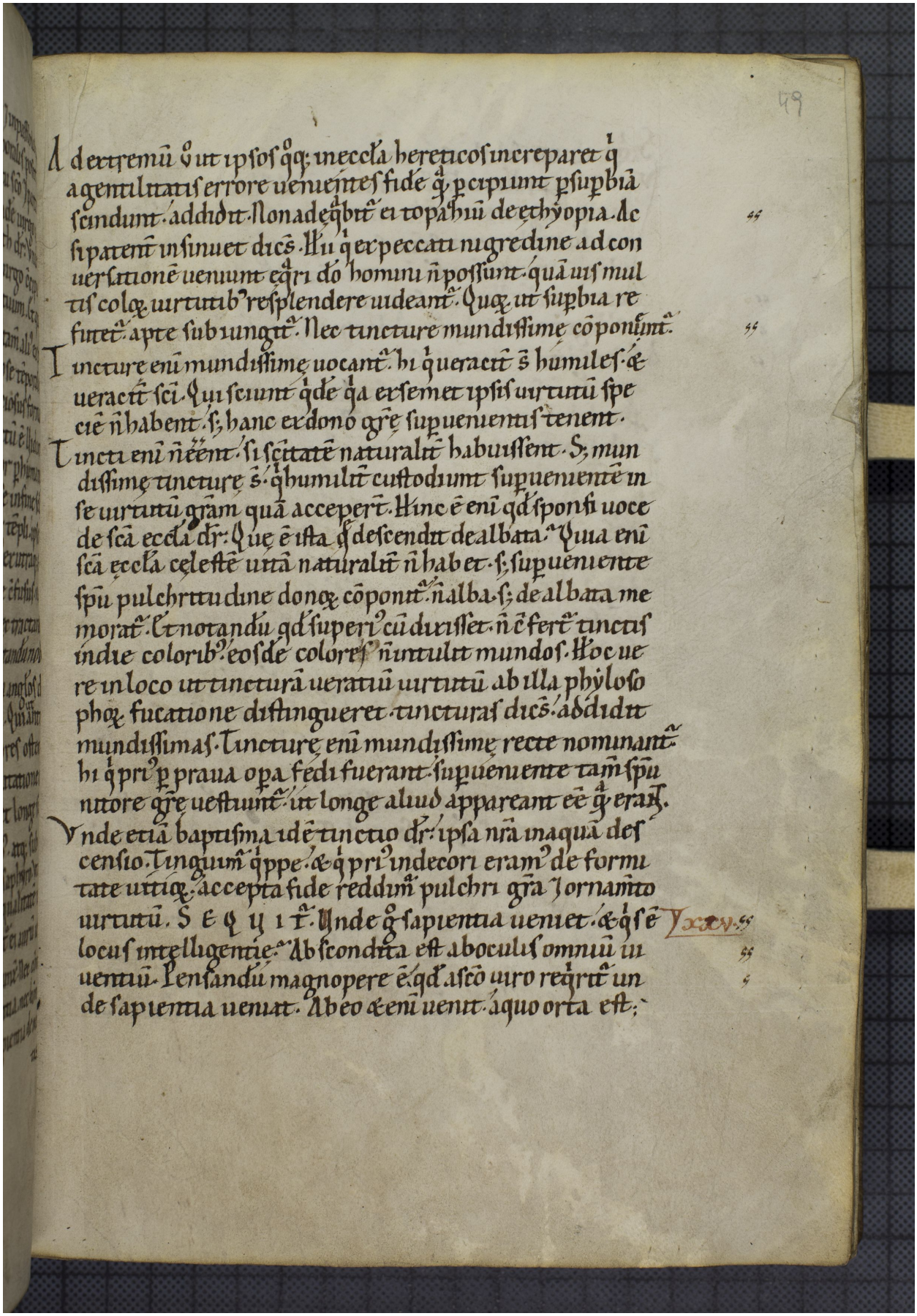

49

Ad extremũ ut ipsos q̃q: ne ecclã hereticos increparet q̃
a gentilitatis errore uenientes fide q̃ percipiunt psuptiã
scindunt. addidit. Non adeqbit ei topazion de ethyopia. Ac
si patentẽ insinuet dicẽs. Hii q̃ ex peccati nigredine ad con
uersationẽ uenuunt eqãri d̃o hominũ ñ possunt. quã uis mul
tis colꝗ uirtutib̃ resplendere uideant. Quꝗ ut supbia re
fiteãt. apte subiungit. Nec tincture mundissimę cõponunt.
Tincture enĩ mundissimę uocant. hi q̃ ueracit̃ s̃ humiles. et
ueracit̃ sci. Qui sciunt q̃ de q̃a ex semet ipsis uirtutũ spe
ciẽ ñ habent. s; hanc ex dono gr̃ę supueniens tenent.
Tincti enĩ ñ eẽnt. si scitatẽ naturalit̃ habuissent. S; mun
dissimę tincture s̃. q̃ humilit̃ custodiunt supueniente in
se uirtutũ gr̃am quã acceperũt. Hinc ẽ enĩ qd̃ sponsi uoce
de sc̃a eccl̃a d̃r: Quę ẽ ista q̃ descendit de albata. Quia enĩ
sc̃a eccl̃a celestẽ uitã naturalit̃ ñ habet. s; supueniente
spũ pulchritudine donꝗ cõponit. ñ alba. s; de albata me
morat. Et notandũ qd̃ superi cũ diuisset. ñ ẽ fert̃ tinctis
indie coloribũ. eos de colore s̃ ñ uitulit mundos. Hoc ue
re in loco ut tinctura ueratiũ uirtutũ ab illa phyloso
phoꝗ fucatione distingueret. tinctuas dicẽs. addidit
mundissimas. Tincture enĩ mundissimę recte nominant̃
hi q̃ pri p̃ praua opa fedi fuerant. supueniente tam spũ
nutore gr̃ę uestiunt̃. ut longe aliud appareant ee q̃ erant.
Vnde etiã baptisma idẽ tinctio d̃r. ipsa nr̃a in aquã des
censio. Tinguim̃ q̃ppe. et q̃ pri indecori eram̃ de formi
tate uitiꝗ. accepta fide reddim̃ pulchri gr̃a ornam̃to
uirtutũ. S E q y i t̃. Vnde q̃ sapientia uenit. et q̃ s ẽ
locus intelligentię. Abscondita est a oculis omniũ ui
uentiũ. Pensandũ magnopere ẽ. qd̃ ascõ uiro reqrit̃ un
de sapientia uenit. A deo et enĩ uenit. a quo orta est;

xxxv.